

ANIT TALK

FUTURE OF HEATING,
FROM ARAK TO LONDON

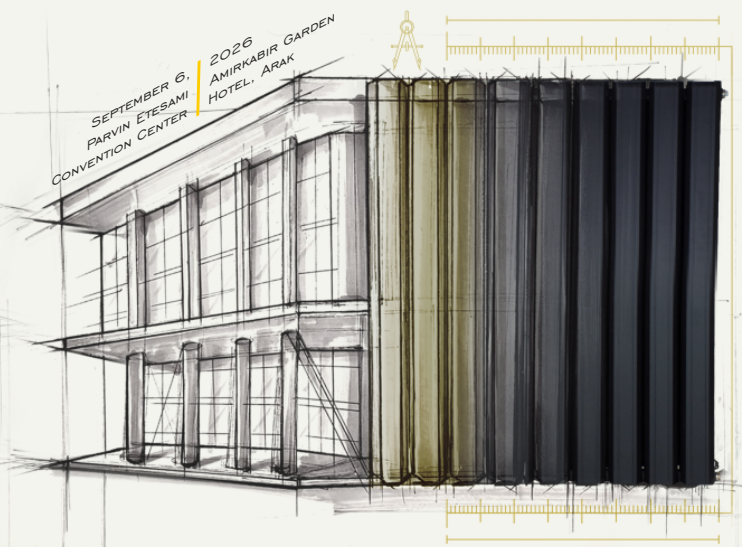
نشست اختصاصی سازندگان، معماران، و
مهندسان تاثیرگذار صنعت ساختمان اراک

آینده گرمایش | بهره‌وری انرژی | انتخاب هوشمند متریال

زمان و مکان برگزاری: ۱۵ شهریور ۱۴۰۵ | ساعت ۱۷ تا ۱۸:۳۰
اراک، هتل باغ امیرکبیر، مرکز همایش‌های پروین اعتصامی

Quality of Life

ARCHITECTURE | ENGINEERING

Handwritten signature and date: 1405/09/15

نگاهی به تحلیل دکتر میرحسینی؛ چرا گرمایش و سرمایش، گلوگاه اصلی انرژی در کشور است؟

در فرهنگ مهندسی ایران، ما همواره بر روی استحکام سازه در برابر زلزله متمرکز بوده‌ایم. ساختمان‌هایمان را برای زلزله‌ای طراحی می‌کنیم که شاید در طول عمر مفید ساختمان هرگز رخ ندهد؛ اما در مورد «انرژی» که هر لحظه و هر ثانیه در جریان است، چقدر حساسیت داریم؟ حقیقت این است که ما در بخش مصرف انرژی ساختمان، مسیری را طی می‌کنیم که نیازمند بازنگری فوری است.

ساختمان؛ بزرگترین مصرف‌کننده انرژی در ایران

برخلاف تصور عمومی که صنعت یا حمل‌ونقل را متهم ردیف اول مصرف انرژی می‌دانند، آمارها واقعیت دیگری را نشان می‌دهند: - **۴۰٪ از کل انرژی کشور** توسط بخش ساختمان مصرف می‌شود. - پس از آن حمل‌ونقل (۲۸٪) و صنعت (۲۸٪) قرار دارند. این یعنی ساختمان، بزرگترین مصرف‌کننده انرژی در ایران است. نکته نگران‌کننده این است که شیب مصرف انرژی در این بخش همچنان صعودی است. در حالی که کشورهای توسعه‌یافته با مدیریت هوشمند، منحنی مصرف خود را به صفر رسانده‌اند، ما به دلیل نبود استانداردهای اجرایی برچسب انرژی، حتی دقیقاً نمی‌دانیم هر مترمربع از ساختمان‌هایمان چقدر انرژی می‌بلعد.

شکاف ۱۰ برابری با استانداردهای جهانی

عمق فاجعه زمانی مشخص می‌شود که مصرف ساختمان‌های ایرانی را با نمونه‌های استاندارد جهانی مقایسه می‌کنیم. در دنیا برای مصرف انرژی پایین (حدود ۶۰ کیلووات ساعت بر مترمربع در سال) طراحی «A» حالی که ساختمان‌های «گرید» می‌شوند، ساختمان‌های فعلی ما عددی بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ را ثبت می‌کنند. به زبان ساده: **یک ساختمان یک طبقه در ایران، به اندازه یک برج ۹ طبقه در یک کشور پیشرفته انرژی مصرف می‌کند.

متهم اصلی: گرمایش و سرمایش

از ۴۰ درصد کل انرژی مصرفی ساختمان‌ها، نزدیک به **۵۰ درصد سهم تهویه مطبوع، گرمایش و سرمایش است. ** یعنی ۲۰ درصد از کل انرژی کشور صرفاً در این بخش هدر می‌رود. اینجاست که اهمیت «مهندسی دقیق» مشخص می‌شود. در بخش روشنایی و تجهیزات الکتریکی، تکنولوژی‌های ما با جهان تفاوت چندانی ندارند؛ اما در سیستم‌های گرمایشی و سرمایشی، فاصله عملکردی ما بسیار زیاد است.

راهکار چیست؟ حرکت به سمت «کیفیت»

چگونه می‌توان این ۲۰ درصد از کل انرژی کشور را کنترل کرد؟ پاسخ در **تکنولوژی‌های نوین و تجهیزات با پرفورمنس (کارایی) بالا** نهفته است. بازدیدهای میدانی از مجموعه‌های صنعتی خلاق و دانش‌بنیان داخلی همچون «آنیت» نویدبخش این است که مهندسی ایران توانسته است به بلوغی برسد که تولیداتش با استانداردهای بالای جهانی (Anit) نه یک انتخاب لوکس، بلکه یک ضرورت استراتژیک برای (High Efficiency) رقابت کند. استفاده از تجهیزات با راندمان بالا جلوگیری از هدررفت منابع ملی است.

نتیجه‌گیری

ما سازندگان، مهندسان و دست‌اندرکاران صنعت ساختمان، مسئولیت سنگینی بر عهده داریم. اجرای مبحث برچسب انرژی دیگر نباید یک «شاید» یا «ان‌شاء‌الله» باقی بماند. استفاده از محصولات باکیفیت و مهندسی‌شده، نه تنها آسایش ساکنین را تأمین می‌کند، بلکه تنها راهکار عملی برای کاهش بار مصرفی انرژی در کشوری است که دومین دریافت‌کننده پارانرژی در جهان است. بیایید با انتخاب‌های هوشمندانه، ساختمان‌هایی بسازیم که فراتر از زلزله، در برابر هدررفت انرژی نیز مقاوم باشند.